

jeg drister mig til at sige ingen, hverken af Regeringens Medlemmer eller af Tingenes Medlemmer, der den Gang tænkte paa Kolonialraadvælgerne. Da tænkte man kun paa en almindelig Folkeafstemning. I 1867 have vi et Præcedens, det eneste, der foreligger.

Ordføreren (Koch): Det er fuldkommen rigtigt. Jeg tror heller ikke, man i 1867 tænkte paa Kolonialraadvælgerne. Men den Afstemning, der fandt Sted i 1867, var af den Beskaffenhed, at man ikke billigvis burde tænke paa at gentage den nu.

Madsen-Mygdal: Jeg vil gerne spørge den ærede Ordfører: Hvorfor var denne Afstemning af en saadan Beskaffenhed, at man ikke vil gentage den nu? Hvis den ærede Ordfører ikke vil svare derpaa, saa vil jeg blot sige, at naar han flere Gange har sagt under Forhandlingerne her i Salen, at Afstemningen den Gang intet betød, fordi Sagen var afgjort i Forvejen, er det netop det modsatte af Virkeligheden. Sagen var den Gang slet ikke vedtagen. Traktaten var underskrevet, og der skulde først foretages Afstemning, forinden den kunde vedtages baade i Nordamerika og her. Efter at Afstemningen havde fundet Sted og den havde vist overvældende stor Majoritet for Foreningen med Nordamerika, gik den danske Rigsdag ind paa at vedtage Traktaten, medens Senatet i Nordamerika forkastede den. Det er derfor ikke rigtigt at sige, at den ingen Betydning havde; der var intet vedtaget i Forvejen.

Ordføreren (Koch): Men det ærede Medlem overser, at det netop er det, vi ville. Vi ville ikke have Traktaten vedtagen, forinden Afstemningen har fundet Sted, hvad enten det nu bliver Kolonialraadvælgerne, der komme til at stemme, eller hvem det ellers kan blive.

Madsen-Mygdal: Det er netop det, det ærede Flertal ikke vil. Det vil hverken have en saadan Afstemning før Vedtagelsen her i Rigsdagen eller efter. Det er dets nuværende Standpunkt. Om Flertallet kan forandre sig og faa en bedre Mening, ved jeg ikke. Jeg haaber det, men det bliver en Sag for sig.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Formanden: Der stemmes først over Flertallets Indstilling til Landstinget. Da det af Flertallet stillede Forslag til Beslutning maa anses som et Ændringsforslag til det af Folketinget vedtagne Forslag til Beslutning, vil der først blive at stemme over det som Ændringsforslag, og hvis det bliver vedtaget, derefter om Beslutningens Fastholdelse som endeligt Udtryk for Landstingets Mening.

Indstillingen under Nr. 1 af et *Flertal* (se Tillæg B.).

vedtoges med 34 Stemmer mod 29.

Som Følge heraf bortfaldt Mindretallets Indstilling.

Formanden: Det saaledes ændrede Forslag til Beslutning foreligger nu til Behandling.

Madsen-Mygdal: Jeg vil ganske ligesom sidst bemærke, at da jeg og mine Meningsfæller selvfølgelig ikke kunne have nogen Del i dette Forslag til Beslutning, som nu er vedtaget, men paa den anden Side ikke ville modsætte os videre Forhandling, ikke ville være med til at afbryde Forhandlingen, agte vi ikke at stemme.

Reedtz-Thott: Jeg mener, at da Medlemmerne af vor Gruppe ere ganske enige i, at vi ikke ville lægge denne Sag Hindringer i Vejen, bør vi ved denne Lejlighed afgive vor Stemme for Forslaget.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Forslag til Beslutning, som ændret ved den stedfundne Afstemning (se Tillæg C.)

vedtoges med 36 Stemmer mod 1.

Madsen-Mygdal: Der foreligger altsaa nu efter eneste Behandling i dette Ting en uoverensstemmende Vedtagelse af Forslag til Beslutning. Den ærede Ordfører sluttede, da vi første Gang havde denne Sag til Behandling, med at sige, at han og hans Meningsfæller selvfølgelig gerne vilde forhandle med det andet Ting, og udtalte Haab om, at det maatte lykkes gennem en saadan Forhandling at opnaa Enighed om et Resultat. Det var den ærede Ordførers sidste Ord, da vi forrige Gang havde Sagen til Behandling. Jeg